

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce **Z. H.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 7. 2005, č. j. X, o námitce podjatosti vznesené vůči specializovanému samosoudci Krajského soudu v Ústí nad Labem Th.Mgr. JUDr. Milanu Zamrazilovi,

t a k t o:

Soudce Th.Mgr. JUDr. Milan Zamrazil **n e n í v y l o u č e n** z projednávání a rozhodování výše uvedené věci.

O d ů v o d n ě n í :

V podání ze dne 4. 12. 2005 vznesl žalobce námitku podjatosti vůči soudci Krajského soudu v Ústí na Labem Milanu Zamrazilovi z následujících důvodů:

1. Soudce dle názoru žalobce nebyl připraven na jednání, které se konalo u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 24. 10. 2005, nezajistil k tomuto jednání vyjádření žalované a sám uvedl, že neví podle kterého zákona by daný případ měl soudit.
2. Žalobce má zato, že jmenovaný soudce uvěřil vyjádření žalované, neboť jej usnesením ze dne 11. 11. 2005 č. j. 42 Cad 202/2005 – 11 vyzval, aby soudu sdělil, zda vysvětlení žalované považuje za postačující a zda svojí žalobu proti jejímu rozhodnutí bere zpět, či zda trvá na soudním projednání věci. Takovýto postup považuje žalobce za nepřipustný.
3. Žalobce se domnívá, že soudce Milan Zamrazil ani nemá právnické vzdělání. Dovojuje tak z jeho podpisu na výše uvedeném usnesení. Soudce bez vzdělání se však nemůže perfektně orientovat v dané právní věci, jejíž spravedlivé posouzení může být s ohledem na velký časový odstup od výkonu práce v SNB velmi náročné.

Svoje námitky doplnil pak žalobce dalším podáním ze dne 19. 12. 2005 kde uvedl, že se jmenovaný soudce ani nepokusil vyvrátit žalobcovy pochybnosti o jeho právnickém vzdělání, z čehož vyvozuje, že má k jeho osobě jakožto k jednomu z účastníků řízení negativní poměr. Nově pak žalobce namítal, že podání ze dne 8. 12. 2005, které mu bylo doručeno, je naprosto zmatečné. Podle obsahu podání a jemu známých skutečností se zřejmě mělo jednat o odročení jednání, které však nebylo nařízeno a to z důvodu podání námitek podjatosti soudce. V takovém případě nelze odročit jednání na určitý den, protože jednání musí být odročeno na neurčito do doby, než o podaných námitkách podjatosti rozhodne Nejvyšší správní soud. Žalobci tedy není zřejmé, zda se dne 2. 1. 2006 budou projednávat již dříve podané námitky podjatosti nebo se bude projednávat věc sama. V podání ze dne 8. 12. 2005 je také uvedeno, že v ostatním zůstává předvolání k jednání v platnosti. Žalobci není zřejmé, jak může zůstat v platnosti předvolání, které neexistuje. Ze všech výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby specializovaný samosoudce Krajského soudu v Ústí nad Labem Milan Zamrazil byl vyloučen z projednávání jeho věci.

Ze soudního spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 42 Cad 202/2005 zjistil Nejvyšší správní soud tyto pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:

Jednání ve věci proběhlo dne 24. 10. 2005. Byl při něm zrekapitulován obsah napadeného správního rozhodnutí i žaloby proti němu podané. Vzhledem k tomu, že při jednání neměl soud k dispozici dávkový spis ani vyjádření žalované, bylo jednání odročeno na den 2. 1. 2006. Žalovaná pak byla vyzvána, aby předložila dávkový spis a podrobné písemné vyjádření ve věci nejpozději před Vánoce. Přítomní účastníci byli zároveň upozorněni, že již nebudou obesíláni s tím, že vyhlášený termín jednání berou na vědomí.

Vyjádření žalované ve věci pak bylo doručeno Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 27. 10. 2005, žalobci pak spolu s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 11. 2005 dne 21. 11. 2005. V uvedeném usnesení krajský soud vyzval žalobce, aby do 15 dnů sdělil, zda přiložené vysvětlení žalované považuje za postačující a svoji žalobu proti jejímu rozhodnutí bere zpět, či zda trvá na soudním projednání věci. Dalším usnesením ze dne 8. 12. 2005 pak krajský soud odročil na neurčito jednání nařízené na 2. 1. 2006. Žalobci bylo usnesení zasláno se vzorem č. 050 dle Sdělení Ministerstva spravedlnosti ze dne 1. února 2002, č. j. 514/2001 – Ork. o vydání vzorů tr.ř., o.s.ř., k.ř., d.ř., doporučených pro použití v trestním a občanském soudním řízení. Tento vzor je předepsán pro vyrozumění o odročení nebo odvolání jednání. Ze spisu nelze zjistit, kdy bylo usnesení spolu s vyrozuměním žalobci doručeno. Dne 8. 12. 2005 se soudce Milan Zamrazil vyjádřil též k podané námitce podjatosti a uvedl, že k žalobcově argumentaci snad ani nemá co dodat a podjatým se být necítí.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 5 cit. zákona účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne

usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce senát po jejich vyjádření.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že zákonné podmínky pro vyloučení soudce Milana Zamrazila v projednávání a rozhodování v uvedené věci nejsou splněny. První námitka, v níž žalobce dovozuje, že jmenovaný soudce nebyl připraven na jednání, nevěděl dle jakého zákona má věc soudit a nezajistil vyjádření žalované, byla uplatněna opožděně, neboť mohla být uplatněna nejpozději při jednání. Tato námitka navíc směřuje do postupu soudce v řízení o projednávané věci a důvodem vyloučení tedy dle zákona být nemůže.

Druhá námitka, která směřuje do obsahu usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 11. 2005 byla rovněž uplatněna opožděně, neboť toto usnesení bylo žalobci doručeno již dne 21. 11. 2005 spolu s vyjádřením žalované, navíc z obsahu usnesení nelze nikterak dovodit vztah soudce rozhodujícího ve věci k jednotlivým účastníkům. Podání vyjádření žalovaného správního orgánu je předepsaným úkonem podle ust. § 74 odst. 1 s. ř. s., přičemž dle téhož ustanovení soud došlá vyjádření doručí žalobci a osobám zúčastněným na řízení a může přitom žalobci uložit, aby podal repliku. Obsah výzvy doručené žalobci lze pak v daném případě hodnotit spíše jako realizaci procesní povinnosti soudu podle ust. § 100 odst. 1 o. s. ř., které je s ohledem na ust. § 64 s. ř. s. přiměřeně použitelné i v přezkumném soudním řízení.

Rovněž třetí námitku žalobce, zpochybňující předepsané vzdělání soudce rozhodujícího ve věci, je nutno považovat za opožděnou, neboť uvedenou skutečnost zjistil žalobce dle svého tvrzení rovněž z výše cit. usnesení. Navíc i zde jde svým obsahem o námitku, která nespadá pod pojem podjatosti. Úroveň dosaženého vzdělání soudce nemá žádnou souvislost s jeho vztahem k věci či k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům. Dovozuje-li pak žalobce v doplňku svého podání ze dne 19. 12. 2005 podjatost soudce z toho důvodu, že ani při svém dalším úkonu mu údaje o svém vzdělání nesdělil a žalobce to proto vnímá jako provokaci, nelze z této skutečnosti ve prospěch žalobcovy námitky ničeho vytěžit. Předpoklady pro výkon funkce soudce jsou upraveny v ust. § 60 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, přičemž podle čl. 63 odst. 1 písm. i) Ústavy ČR a podle § 63 cit. zákona soudce do funkce jmenuje prezident republiky. Tomu také přísluší před jmenováním přezkoumat splnění zákonných předpokladů. Soudce není povinen prokazovat předepsané vzdělání též účastníkům řízení. Ostatně má-li žalobce tak výrazný zájem zjistit, zda soudce rozhodující v jeho věci je držitelem akademických titulů, má možnost tuto skutečnost snadno ověřit na webové stránce Krajského soudu v Ústí nad Labem.

Poslední námitka žalobce pak směřuje do obsahu usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 12. 2005 a připojeného vyrozumění. Zde Nejvyšší správní soud vzhledem k absenci doručenek nemůže posoudit, zda tato námitka byla uplatněna včas, svoji povahou však jde opětovně o námitku, která směřuje proti postupu soudce v řízení o projednávané věci a důvodem k vyloučení soudce tedy být nemůže.

V souhrnu tedy Nejvyšší správní soud uzavírá, že žádná z námitek podjatosti uplatněných žalobcem proti specializovanému samosoudci Krajského soudu v Ústí nad Labem Th.Mgr. JUDr. Milanu Zamrazilovi není způsobilá k vyloučení tohoto soudce z projednávání a rozhodnutí věci. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, jak ve výroku uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř .s .)

V Brně dne 8. března 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu